

VIGILIE SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

O dnešní vigílii se udílí křest podobně jako při vigílii Zmrtvýchvstání Páně. Křest volá současně po biřmování, které přivádí křestní milost k rozvinutí. Aby v nás mohl Duch svatý působit, musíme být pro jeho působení otevření a dobrovolně se podvolit jeho vedení. Proto je třeba se odprostit od ducha světa (srov. 1 Kor 2, 14), neboť svět Ducha svatého nepoznal a nemůže jej přijmout.

PROROCTVÍ

Kněz s asistencí jsou oděni fialovými rouchy, oltářní svíce jsou zhasnuté a začíná se přímo přednesem prorocství.

1. prorocství *Gen 22, 1-19*

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes et Isaac, fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum ásino: ego et puer illuc usque prope-ránte, postquam adoráverimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac, fílium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis,

Za oněch dnů Bůh zkoušel Abraháma a řekl mu: „Abraháme, Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem.“ Bůh řekl: „Vezmi svého syna, své jediné dítě, které miluješ, Izáka, a jdi do země zjevení a obětuj ho tam jako zápalnou oběť na jedné z hor, o níž ti řeknu.“ Abrahám vstal časně zrána, osedlal osla, vzal s sebou dva své služebníky a svého syna Izáka. Naštípal dříví k zápalné oběti a vypravil se na místo, o němž mu Bůh řekl. Třetího dne, když Abrahám pozvedl oči, uviděl zdálky to místo. Tu řekl Abrahám svým služebníkům: „Zůstaňte zde s oslem, a já s hlapcem půjdeme tamhle, pokloníme se Bohu a pak se k vám vrátíme.“ Abrahám vzal dříví k zápalné oběti, naložil je na svého syna Izáka a do rukou si vzal oheň a nůž. A tak šli oba spolu. Cestou se Izák obrátil na svého otce Abraháma a řekl: „Můj otče!“ Odpověděl: „Co je, můj synu?“

fili? Ecce, inquit, ignis et ligna: ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venerunt ad locum, quem osténderrat ei Deus, in quo ædificávit altáre et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac, filium suum, pósuit eum in altare super struem lignórum. Extendítque manum et arrípuit gládium, ut immoláret filium suum. Et ecce, Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocáustum pro filio. Appellávitque nomen loci illíus, Dóminus videt. Unde usque hódie dícitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cœlo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti filio tuo unigénito propter me: benedícám tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli et velut arénam, quæ est in lítore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in

Izák nato: „Hleď, tady je oheň a dříví, ale kde je ovce k zápalné oběti?“ Abrahám odpověděl: „Bůh si vyhlédne ovci k zápalné oběti, můj synu“ – a šli oba spolu dál. Když došli na místo, které mu Bůh ukázal, vystavěl tam Abrahám oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Tu Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten odpověděl: „Tady jsem!“ Anděl řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, své jediné dítě.“ Abrahám pozvedl oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako zápalnou oběť místo svého syna. Abrahám nazval to místo „Hospodin se stará“, proto se dnes říká: „Na hoře, kde se Hospodin stará“. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin-, že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, své jediné dítě, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že

sémine tuo omnes gentes terræ, quia obœdísti voci meæ. Révêrusus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus.

Oratio – modlitba

Deus, qui in Abrahæ fámuli tui ópere, humáno géneri obediéntiæ exémpla præbuísti: concéde nobis, et nostræ voluntátis pravítatem frángere, et tuórum præceptórum rectitúdinem in ómnibus adimplére. Per Dóminum.

2. prorocťví Ex 14, 24-31; 15, 1

In diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis et nubis, interfécit exercitum eórum: et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii: „Fugiámus Israélem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos“. Et ait Dóminus ad Móysen: „Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus et équites eórum“. Cumque extendísset Móyses manum contra mare, révêrsus est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsqe Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ, et operuérunt currus, et équites

jsi mě poslechl.“ Potom se Abrahám vrátil ke svým služebníkům a vydali se společně na cestu do Beršeby; a Abrahám tam zůstal bydlet.

Modleme se.

Bože, jenž jsi skutkem svého služebníka Abrahama dal lidskému pokolení příklad poslušnosti, uděl nám, abychom jak zlomili zvrácenost své vůle, tak také naplnili ve všem správnost tvých přikázání. Skrze našeho Pána.

Za oněch dnů, když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblakového sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich tábore; zadržl jim kola u vozů, takže se nořili do hloubky. Proto Egyptané řekli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti nám!“ Hospodin pravil Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ Když tedy Mojžíš vztáhl ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané utíkali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraonovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře. Nezbyl z nich ani jeden. Syno-

Svatodušní vigilie

cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingrési fúerant mare: nec unus quidem supérfruit ex eis. Fílii autem Israël perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris: liberavítque Dóminus in die illa Israël de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægyptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: timúitque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino, et Móysi servo eius. Tunc cécinit Móyses, et fílii Israël carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Canticum *Ex 15, 1 a 2*

Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum et ascensórem proiécit in mare: adiútor et protéctor factus est mihi in salútem. **✠** Hic Deus meus, et honorificábo eum: Deus patris mei, et exaltábo eum. **✠** Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Orémus.

Oratio – modlitba

Deus, qui primis tempóribus impléta mirácula novi Testaménti luce reserásti, ut et Mare Rubrum forma sacri fontis existeret, et liberáta plebs ab Ægyptiáca servitúte christiáni pópuli sacraménta præferret: da, ut omnes gentes, Israélis privilégium mérito fidei consecútae, Spíritus tui

vé Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála po pravici i po levici jako zeď. Tak Hospodin vysvobodil v ten den Izraelity z moci Egyptanů a Izraelité viděli mrtvé Egyptany na mořském břehu a pocítili mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egyptanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníkovi Mojžíšovi. Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu:

Zpívejme Hospodinu, neboť slavně projevili svou vznešenost: koně i jezdce uvrhl do moře; jako pomocník a ochránce byl mou záchranou. **✠** Toto je můj Bůh, proto ho chci ctít, Bůh mého otce, proto ho budu chválit, **✠** Pán maří války; Pán je jeho jméno.

Modleme se.

Bože, jenž jsi zázraky učiněné v dřívějších časech objasnil světlem Nového Zákona, takže Rudé moře se jeví jako obraz svatého pramene a lid osvobozený z egyptského zajetí ukazuje na svátosti křesťanského lidu, dej, aby všechny národy, když zásluhou víry dosáhly výsady Izraele,

participatióne regeneréntur. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti Deus.

byly znovuzrozeny přijetím tvého Ducha. Skrze Pána... v jednotě těchto.

3. prorocství Dt 31, 22-30

In diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuít filios Israēl. Præcepítque Dóminus Iósue, filio Nun, et ait: „Confortáre, et esto robústus: tu enim introdúces filios Israēl in terram, quam pollicítus sum, et ego ero tecum“. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis huius in volúmine, atque complévit: præcépít Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens: „Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini, Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me et ingrediénte vobiscum, semper contentióse egístis contra Dóminum: quanto magis, cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes maióres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cælum et terram. Novi enim, quod post mortem meam iníque agétis et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occúrent vobis mala in extrémó témpore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum“. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso coetu Israēl, verba cárminis huius, et ad finem usque complévit.

Za oněch dnů napsal Mojžíš píseň a naučil ji syny Izraele. Hospodin pak přikázal Nunovu synu Jozuovi: „Buď silný a statečný, neboť ty uvedeš Izraelity do země, kterou jsem jim přísahou slíbil; já budu s tebou.“ Když Mojžíš zapsal všechna slova tohoto zákona, přikázal levijcům, kteří nosí archu Hospodinovy smlouvy: „Vezměte knihu tohoto zákona a položte ji vedle archy smlouvy Hospodina, vašeho Boha. Bude tam proti tobě svědkem. Zním totiž tvou vzdorovitost a tvou tvrdou šíji. Už dnes, kdy ještě žijí mezi vámi, reptáte proti Hospodinu; což teprve po mé smrti! Shromážděte ke mně všechny starší svých kmenů a vé správce. Chci k nim pronést tato slova, chci povolat za svědky proti nim nebe a zemi. Víím totiž, že po mé smrti budete jednat zvráceně a sejdete z cesty, kterou jsem vám přikázal. V budoucích dnech vás postihne zlo, neboť jste páchali to, co je podle Hospodina zlé; rozhněvali jste ho svými skutky.“ Tu Mojžíš přednesl celému izraelskému společenství celou tuto píseň:

Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso coetu Israēl, verba cárminis huius, et ad finem usque complévit.

Canticum Dt 32, 1-4

Attēde, cælum, et loquar: et áudiat terra verba ex ore meo. **Ÿ** Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: et descéndant sicut ros verba mea. **Ÿ** Sicut imber super gramen, et sicut nix super fænum: quia nomen Dómini invocábo. **Ÿ** Date magnitúdinem Deo nostro: Deus, vera ópera eius, et omnes viæ eius iudícia. **Ÿ** Deus fidélis, in quo non est iníquitas: iustus et sanctus Dóminus.

Orémus.

Oratio – modlitba

Deus, gloriificátio fidélium, et vita justórum, qui per Móysen, fámulum tuum, nos quoque modulatióne sacri cárminis erudísti: univérsis géntibus misericórdiæ tuæ munus operáre, tribuéndó beatitúdinem, auféréndó terrórem: ut, quod pronuntiátum est ad supplicium, in remédium transferátur ætérnum. Per Dóminum.

4. prorocví Is 4, 2-6

Aprehéndent septem mulieres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer opróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultatió his, qui salváti fúerint de Israël.

Poslouchejte, nebesa, co mluvím! Země, poslyš slova z mých úst! **Ÿ** Jako déšť očekávej mou řeč; jako rosa ať sestoupí moje slova. **Ÿ** Jako lijavec na trávu a jako sníh na vadnoucí květ; neboť vzývat budu jméno Páně. **Ÿ** Vzdejte čest našemu Bohu! Dokonalá jsou Boží díla a správné všechny jeho cesty: **Ÿ** Bůh je věrný a není v něm hříchu, spravedlivý a svatý je Pán.

Modleme se.

Bože, slávo věřících a živote spravedlivých, jenž jsi také nás poučil zpěvem svatě písň svého služebníka Mojžíše, vykonávej nad všemi národy úřad svého milosrdenství, uděluj blaženost, odnímej hrůzu, aby pohružka trestu obrátila se v lék věčný. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

V ten den sedm žen uchopí jednoho muže a řeknou: „Samy se budeme žít, samy se budeme šatit, jenom nám dej své jméno, zbav nás hanby!“ V ten den se Hospodinův výhonek stane ozdobou a slávou, plod země bude ctí a chloubou těm, kteří se zachrání z Izraele. Každý, kdo zbudě na Siónu, kdo zůstane v Jeruzalémě, bude se nazývat svatým,

Svatočinná vigílie

Et erit: Omnis, qui relictus fuerit in Sion et residuus in Ierusalem, sanctus vocabitur, omnis, qui scriptus est in vita in Ierusalem. Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, et sanguinem Ierusalem laverit de medio eius, in spiritu iudicii et spiritu ardoris. Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et fumum et splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio. Et tabernaculum erit in umbraculum dei ab aestu, et in securitate et absconsione a turbine et a pluvia.

Canticum Is 5, 1 a 2

Vinea facta est dilecto in cornu, in loco uberi. ✠ Et maceriam circumdedit, et circumfodit: et plantavit vineam Sorec, et edificavit turrim in medio eius. ✠ Et torcular fodit in ea: vinea enim Domini Sabaoth domus Israel est.

Orémus.

Oratio – modlitba

Omnípotens sempiternus Deus, qui per unicum Filium tuum, Ecclesiae tuae demonstrasti te esse cultorem: omnem palmitem, fructum in eodem Christo tuo, qui vera vitis est, afferentem, clementer excolens, ut fructus afferat ampliores: fidelibus tuis, quos velut vineam ex Aegypto per fontem baptismi transtulisti, nullae peccatorum spinæ praevalent: ut, Spiritus tui sanctificatione muníti, perpétua fruge

každý, kdo je zapsán k životu v Jeruzalémě. Až smyje Pán špínu síónských dcer, až spláchne krev Jeruzaléma z jeho středu dechem soudu a dechem vytríbení, utvoří Hospodin nad každým místem síónské hory a nad jejím shromážděním oblak přes den, dým a zář plápolajícího ohně v noci. Neboť Hospodinova velebnost bude celého toho místa ochranným stánkem, který skýtá stín ve dne proti vedru a bezpečné útočiště proti vichru a dešti.

Vinici měl můj miláček na úrodném návrší. ✠ Obehnal ji zdí a okopal, osázel ji ušlechtilou révou a postavil uprostřed ní věž. ✠ Také lis v ní vykopal. Vinice Pána zástupů je totiž dům Izraelův.

Modleme se.

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi se skrze svého jediného Syna ukázal být pěstitelem své Církve, když slaskavostí dbáš o každou ratolest, která přináší plody v témže tvém Pomazaném Kristu, jenž jest pravou révou, aby přinášela plody ještě hojnější; nechť nad tvými věrnými, které jsi v křestním prameni přesadil jako vinici z Egypta, žádné trny hříchů nemají převahu, aby, jsouce posvěcením Ducha tvého chráněni,

diténtur. Per eúmdem Dóminum nostrum... in unitáte eiúsdem Spiritus Sancti Deus

byli obohaceni věčnými plody. Skrze téhož Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého.

5. prorocství *Baruch 3, 9-38*

Audi, Israël, mandáta vitæ: Áuribus pécipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israël, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce, ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul, ubi sit longitúrnitas vitæ et victus, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum ejus? et quis intrávit in thesáuros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui dominántur super béstias, quæ sunt super terram? qui in ávibus coeli ludunt, qui argéntum thesaurízant et aurum, in quo confídunt hómines, et non est finis acquisitionis eórum? qui argéntum fábricant, et sollíciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Extermináti sunt, et ad íferos descendérunt, et álii loco eórum surrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplínæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque filii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est

Slyš, Izraeli, prikázání života, napni sluch, abys poznal moudrost! Čím to, Izraeli, že jsi v nepřátelské zemi, že chřadneš v cizí zemi, poskvrněn jako mrtvolý, že jsi připočten k těm, kteří sestoupili do podsvětí? Opustil jsi studnici moudrosti! Neboť kdybys byl chodil po Boží cestě, přebýval bys v pokoji navěky. Nauč se, kde je poznání, kde síla, kde důvtip, abys tím poznal, kde je dlouhý věk a život, kde v pokoji září oči. Kdo nalezl místo moudrosti, kdo vešel do jejích pokladnic? Kde jsou panovníci národů a ti, kdo panovali nad zvířaty země? Kde jsou ti, kdo si hráli s nebeským ptactvem, ti, kdo kupili stříbro na hromady a zlato, na něž se spoléhají lidé, jejichž majetek nemá konce? Kde jsou ti, kteří zpracovávali stříbro a tak se lopotili, že nelze vyzkoumat jejich díla? Zmizeli, sestoupili do podsvětí a jiní povstali na jejich místě. Nová pokolení uzřela světlo a bydlela na zemi, ale nepoznala cestu k moudrosti, nepochopila k ní stezku. Jejich synové si ji neosvojili, daleko zůstali od cesty k ní. Nebylo o ní slyšet v Kanaánu, nebylo ji vidět v Temanu. Ani synové Hagary, kteří chodí po světě a hledají moudrost,

audita in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquirunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ et Theman, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ et intellegéntias: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israëġ, quam magna est domus Dei et ingens locus possessiónis ejus! Magnus est et non habet finem: excélsus et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos elegit Dóminus, neque viam disciplínæ invenérunt: proptérea periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in cœlum, et accépit eam et edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, et invénit illam? et áttulit illam super aurum eléctum? Non est, qui possit scire vias ejus neque qui exquirat sémitas ejus: sed qui scit univérsa, novit eam et adinvénit eam prudéntia sua: qui præparávit terram in ætérno témpore, et replévit eam pecúdíbus et quadrupédibus: qui emíttit lumen, et vadit: et vocávit illud, et obædit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, et lætátæ sunt: vocátæ sunt, et dixérunt: Adsumus: et luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, et trádídít illam Jacob púero suo et Israëġ dilécto suo. Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

kupci z Merranu a Terny, kteří mluví v příslovích a pídí se po moudrosti, ani ti nepoznali cestu k moudrosti a nezvěděli k ní stezku. Izraeli, jak veliký je Boží dům, jak rozsáhlé je místo jeho panství! Je veliké a nemá konce, je vysoké a nesmírné. Tam se narodili obři, slavní od pravěku, velicí postavou, znalí boje. Pán si je nevyvolil a neukázal jim cestu k poznání. Zahynuli, protože neměli rozvahu, zahynuli pro svou pošetilost. Kdo vystoupil na nebe a dostal moudrost, kdo ji přivedl dolů z oblaků? Kdo se přeplavil přes moře a našel ji a přinesl ji za ryzí zlato? Nikdo nezná k ní cestu, nikdo nemůže vyzkoumat její stezku. Zná ji však ten, který ví všechno, svým důmyslem ji vynášel; který založil zemi na věčné časy a naplnil ji zvířaty; který vypouští světlo a ono jde, volá na ně a ono ho poslouchá s třesením. Hvězdy vesele září na svých místech; zavolá-li je, řeknou: “Tady jsme” – a s radostí svítí svému Tvůrci. To je náš Bůh, nemůže být jiný k němu přirovnán. Vynášel všechny cesty k moudrosti a dal je svému služebníkovi Jakubovi a Izraeli, svému miláčkoví. Potom se moudrost ukázala na zemi a stýkala se s lidmi.

Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

Orémus.

Oratio – modlitba

Deus, qui nobis per Prophetárum ora præcepísti temporalia relinquere, atque ad ætérna festináre : da fámulis tuis; ut, quae a te iussa cognóvimus, implére coelésti inspiratióne valeámus. Per Dóminum.

Modleme se.

Bože, jenž jsi nám ústy proroků nařídil časné věci opustit a spět k věčným, dej svým služebníkům, abychom to, co jsme poznali, že je tebou nařízeno, dovedli nebeským vnuknutím vyplnit. Skrže našeho Pána Ježíše Krista.

6. prorocství *Ezech 37, 1-14*

In diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spírítu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi sícque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce, ego intromíttam in vos spírítum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succrésce fáciám super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spírítum, et vivétis, et sciétis, quia ego Dóminus. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, et ecce commótió: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce, super ea nervi et carnes ascendérunt: et

Za oněch dnů na mně spočinula Hospodinova ruka a Hospodin mě v duchu vyvedl a přivedl do širokého údolí, které bylo plné kostí. Pak mi poručil jít kolem nich dokola – bylo jich totiž na širém poli velmi mnoho a byly už velmi vyschlé – a řekl mi: „Synu člověka, mohou tyto kosti ožít?“ Odpověděl jsem: „Pane, Hospodine, ty to víš!“ Pak mi pravil: „Prorokuj o těchto kostech! Řekneš jim: Suché kosti, slyšte Hospodinovo slovo! Tak praví Pán, Hospodin, těmto kostem: Vdechnu vám dech života a znovu ožijete. Dám na vás zase šlachy, přikryji vás masem, potáhnu vás kůží, dám vám dech života a ožijete. Tak poznáte, že já jsem Hospodin.“ Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo rozkázáno. Když jsem prorokoval, nastal hluk, veliké chrastění, kosti se spojovaly, jedna s druhou. Viděl jsem pak, jak se na nich objevily šlachy, vyrostlo maso, svrchu je potáhla kůže, ale nebyl v nich

Svatodušní vigilie

exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hómínis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni, spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscent. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi: et ingrèssus est in ea spíritus, et vixérunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hómínis, ossa hæc univérsa, domus Israël est: ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Prop-térea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce, ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israël. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúl-cra vestra et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiésce-re vos fá-ciam super humum vestram: di-cit Dóminus omnípotens.

Orémus.

Oratio – modlitba

Dómine, Deus virtútum, qui collápsa réparas, et repa-ráta consérvas: auge pópulos in tui nóminis sanctificatióne renovándos; ut omnes, qui sacro baptísmate diluúntur, tua semper inspiratióne dirigántur.

život. Potom mi řekl: „Prorokuj k dechu života, prorokuj, synu člověka, a řekni dechu života. Tak praví Pán, Hospodin: Přijď, dechu života, od čtyř větrů a věj na tyto zabité, ať ožijí!“ Když jsem prorokoval, jak mi poručil, vešel do nich dech života, ožili a postavili se na nohy – byl to velmi veliký zástup. Pak mi řekl: „Synu člověka, tyto kosti, to je celý Izraelův dům. Stále jen říkají: Ushly naše kosti, zhynula naše naděje, veta je po nás! Proto prorokuj a řekni jim: Tak praví Pán, Hospodin: Hle, já otevíru vaše hroby, vyvedu vás z nich, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. Tu poznáte, že já jsem Hospodin, až otevíru vaše hroby a vyvedu vás ven, můj lide! Vdechnu vám svého ducha a ožijete, usídlím vás ve vaší zemi a tak poznáte, že já, Hospodin, jsem to řekl a vykonal“ – praví všemohoucí Hospodin.

Modleme se.

Pane, Bože zástupů, který rozpadlé napravuješ a napravené zachovááš, rozmnož národy, které posvěcováním jména tvého mají být obnoveny, aby všichni, kteří svatým křtem jsou obmýváni, povždy byli vedeni tvým vnu-

Per Dóminum nostrum Jesum Christum. nutím. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

SVĚCENÍ KŘESTNÍ VODY

Canticum *Žalm 41, 2-4*

Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum: ita desíderat ánima mea ad te, Deus. **Ů.** Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante faciém Dei? **Ů.** Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte, dum dícitur mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus?

Jako touží jelen po vodních pramenech, tak touží má duše po tobě, Bože. **Ů.** Má duše žízní po živém Bohu; kdy smím přijít a objevit se před tváří Boží? **Ů.** Moje slzy jsou mi chlebem ve dne v noci, když se mě každý den ptají: „Kdepak je tvůj Bůh?“

U křitelnice se kněz se sepjatýma rukama se modlí:

Ů. Dóminus vobíscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

Ů. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

O rémus. Concéde, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui sollemnítatem doni Sancti Spírítus cólimus, coeléstibus desidériis accénsi, fontem vitæ sitiámus. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti, Deus:

Modleme se. Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří konáme slavnost seslání Ducha Svatého, zaníceni jsouce nebeskými touhami, žíznili po prameni života. Skrze našeho Pána Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh,

Potom počíná svěcení vody:

Ů. Dóminus vobíscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

Ů. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

O rémus. Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, spírítum adoptiónis emítte; ut, quod nos-

Modleme se. Všemohoucí věčný Bože, provázej svou mocí tajemství své velké otcovské lásky, provázej svou mocí svátosti; a sešli ducha dětství, abys stvořil nové lidi, které ti rodí křestní zřídlo, a naplň tak svou účinnou silou

Svatodušní vigilie

træ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur effectú. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus:

Potom vyšším hlasem zpívá v tónu preface:

Per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

to, co se chystáme teď vykonat svou pokornou službou. Skrze našeho Pána Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije žije a králuje v jednotě Ducha svatého, Bůh,

po všechny věky věků.

℟. Amen.

℣. Pán s vámi.

℟. I s duchem tvým.

℣. Vzhůru srdce.

℟. Máme je u Pána

℣. Vzdávejme díky Pánu. našemu Bohu.

℟. Je to důstojné a spravedlivé.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui invisíbili poténtia sacramentórum tuórum mirábiliter operáris effectum: et licet nos tantis mystériis exsequéndis simus indigni: tu tamen grátia tuæ dona non déserens, étiam ad nostras preces aures tuæ pietátis inclínas. Deus, cuius Spíritus super aquas inter ipsa mundi primórdia ferebátur: ut iam tunc virtútem sanctificatiónis aquárum natúra concíperet. Deus, qui, nocéntis mundi crimina per aquas ábluens, regeneratiónis spéciem in ipsa dilúvii effusióne signásti: ut, uníus eiusdémque eleméti mystério, et finis esset vítiis, et orígou virtúti-

Vpravdě je důstojné a dobré, slušné a spasitelné svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky. Ty neviditelnou mocí zázračně působíš, že tvé svátosti jsou účinné. A i když nejsme hodni udělovat tak velká tajemství, ty přece nepřestáváš dávat svou milost a dobrotivě nasloucháš našim prosbám. Bože, tvůj Duch se vznášel nad vodami hned na počátku světa, aby už tehdy přirozenost vody přijala posvěcující moc. Bože, tys předobrazně naznačil křestní znovuzrození všeobecnou potopou, když jsi vodou smyl zločiny hříšného světa, aby tajemstvím jednoho a téhož živlu zanikaly neřesti a vznikaly ctnosti. Shlédni tedy, Pane, na tvář své Církve a zvyš v ní mno-

Svatodušní vigilie

bus. Réspice, Dómine, in fáciem
Ecclesiæ tuæ, et múltiplica in ea
regeneratiónes tuas qui grátia
tuæ affluéntis ímpetu lætíficas
civitátem tuam: fontémque bap-
tísmatis áperis toto orbe terrárum
géntibus innovándis: ut, tuæ ma-
iestátis império, sumat Unigéniti
tui grátiam de Spíritu Sancto.

honásobně počet svých zno-
vuzrozených. Vždyť mocným
proudem své milosti oblažuješ
své město a k obnově národů na
celém světě otvíráš křestní zříd-
lo, aby na příkaz tvé velebnosti
přijalo od svatého Ducha milost
tvého Jednorozeného.

Celebrant rozdělí rukou vodu v podobě kříže, aby tím naznačil, že z Kříže se drahocenná Krev Kristova rozlévá do celého světa.

Qui hanc aquam, regenerándis
homínibus præparátam, arcána
sui núminis admixtióne fecún-
det: ut, sanctificatióne concépta,
ab immaculáto divíni fontis úte-
ro, in novam renáta creatúram,
progénies cæléstis emérgat:
et quos aut sexus in córpore
aut ætas discérnit in témpore,
omnes in unam páriat grátia ma-
ter infántiam. Procul ergo hinc,
iubénte te, Dómine, omnis spíri-
tus immúndus abscédat: procul
tota nequítia diabólicæ fraudis
absístat. Nihil hic loci hábeat
contráriæ virtútis admíxtio: non
insidiándo circúmvolet: non la-
téndo subrépat: non inficiéndo
corrúmpat.

On (svatý Duch) kéž tajemně
přidá svou božskou moc do
této vody, jež je připravena pro
lidi k jejich znovuzrození. Kéž
ji obdaří plodností, aby se z ní
vynořilo nebeské pokolení, po-
čaté posvěcením a znovuzrozené
z neposkvrněného lůna bož-
ského zřídla jako nové tvorstvo.
A všechny, kdo se od sebe liší
ať tělesně pohlavím nebo časo-
vě věkem, kéž milost jako mat-
ka zrodí jako stejné děti. Prikaž
proto, Pane, aby se odtud vzdálil
každý nečistý duch, aby daleko
ustoupila všechna ďábelská lest
a zloba. Ať zde nemá vliv moc
zlého ducha, ať tu zákeřně neob-
chází, ať se sem tajně nevpíží, ať
nic nepokazí a neposkvrní.

Celebrant se rukou dotkne vody na znamení, že má být posvěcena a určena jen k posvátným účelům.

Sit hæc sancta et innocens crea-
tura líbera ab omni impugna-
tórís incúrsu, et totiús nequítia
purgáta discéssu. Sit fons vivus,

Tento živel buď svatý a ne-
porušený, buď nepřístupný jaké-
mukoli ďáblu útoku, buď očiš-
těn tím, že z něho ustoupí všechna

Svatodušní vigilie

aqua regénerans, unda puríficans: ut omnes hoc lavacro salutífero diluéndi, operánte in eis Spírítu Sancto, perféctæ purgatiónis indulgéntiam consequántur.

zlá moc. Buď živým zdrojem, vodou dávající nový život, očistným proudem, aby ve všech, kdo se nechají obmýt v této spásonosné koupeli, působil Duch svatý, a aby tak dosáhli dokonalého očištění a odpuštění.

Kněz vodu třikrát žehná:

Unde benedíco te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te in princípío verbo separávit ab árida: cuius

Proto tě žehnám, stvořená vodo, skrze Boha živého, skrze Boha pravého, skrze Boha svatého, skrze Boha, který tě na počátku slovem oddělil od pevniny, jehož Duch se nad tebou vznášel.

Působením svátostí se má Boží milost rozlévat do celého světa a posvěcovat všechny národy, proto kněz rozdělí rukou vodu a přitom jí trochu vyleje ve směru čtyř světových stran. na památku čtyř řek vytékajících z rajske zahrady.

Qui te de paradísi fonte manáre fecit, et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépít. Qui te in de sérto amáram, suavitáte índita, fecit esse potábilem, et sitiénti pópulo de petra prodúxit. Be ✠ nedíco te et per Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum. Qui pédibus super te ambulávit: et a Ioánné in Iordáne in te baptizátus est. Qui te una cum ságuine de látere suo prodúxit: et discípulis suis iussit, ut credéntes baptizaréntur in te, dicens: „Íte, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spírítus Sancti“.

On způsobil, že ses vyřinula z rajskeho zdroje, a přikázal ti, abys čtyřmi proudy zavlažovala celou zemi. On ti na poušti, kdes byla hořká, dal sladkou chuť, abys byla pitná, a vyvedl tě ze skály žíznícímu lidu. Žehnám tě i skrze Ježíše Krista, jeho jediného Syna a našeho Pána. On tě obdivuhodným zázrakem v galilejské Káně proměnil svou mocí ve víno. On po tobě kráčel svýma nohama a v Jordáně byl tebou od Jana pokřtěn. On tě vypustil spolu s krví ze svého boku a přikázal svým učedníkům, aby tebou křtili věřící, když řekl: „Jděte, vyučujte všechny národy a křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“

Kněz pokračuje dále beze zpěvu:

Hæc nobis præcèpta servántibus, tu, Deus omnípotens, clemens adésto: tu benígnus aspíra.

Když tedy tato příkázání zachováme, ty, všemohoucí Bože, nám teď milostivě pomáhej, ty dobrotivě působ skrze náš dech.

Kněz třikrát dýchne na vodu v podobě kříže a přitom říká:

Tu has símplices aquas tuo ore benedicito: ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus effícaces.

Ty svými ústy požehnej tuto obyčejnou vodu, aby kromě toho, že může při umývání přirozeně očistit tělo, také účinně očišťovala i duši.

Kněz třikrát – vždy hlouběji – ponoří paškál do vody a přitom třikrát – vždy vyšším hlasem – zpívá:

Descéndat in hanc plenitúdinem fontis virtus Spíritus Sancti.

Nechť do celého tohoto zřídla sestoupí síla Ducha svatého.

Potom třikrát dýchne do vody, v níž je svíce, v podobě řeckého písmene Ψ [Psi] - které znamená Ducha - řec. Ψυχή [psyche].

Totámque huius aquæ substántiam regenerándi fecúndet efféctu.

A celé podstatě této vody nechť dá plodnost, aby působila nové zrození.

Svíce je vytažena z vody a kněz pokračuje zpěvem.

Hic ómnium peccatórum máculæ deleántur: hic natúra ad imáginem tuam cóndita, et ad honórem sui reformáta princípíi, cunctis vetustátis squalóribus emundétur: ut omnis homo, sacraméntum hoc regeneratiónis ingrèssus, in veræ innocétiæ novam infántiam renascátur. **Beze zpěvu:** Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R̄.** Amen.

Zde ať jsou zahlazeny skvrny všech hříchů, zde ať je lidská přirozenost, stvořená jako tvůj obraz, očištěna od staré špíny, a tak obnovena ve své původní důstojnosti. A každý, kdo přijme tuto svátost znovuzrození, ať se znova narodí jako nevinné dítě.

Skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna, který přijde soudit živé a mrtvé a svět ohněm. **R̄.** Amen.

Svatodušní vigilie

Nyní se část posvěcené vody oddělí pro věřící. Do ostatní přimíchá kněz svaté oleje, čímž se z ní stane křestní voda. Nejprve se do ní vleje trochu oleje křtěnců ve znamení kříže se slovy:

Sanctificétur et fecundétur fons iste óleo salutis resascéntibus ex eo, in vitam ætérrnam. **R.** Amen.

Ať spásonosný olej posvětit tuto vodu a dá jí plodnost pro ty, kdo se z ní mají znova zrodit k věčnému životu. **R.** Amen.

Nyní přileje kněz do vody stejným způsobem trochu křížma se slovy:

Infúsió Chrísmatis Dómini nostri Iesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. **R.** Amen.

Ať křížmo našeho Pána Ježíše Krista a Utěšitele Ducha svatého je vlito ve jménu Nejsvětější Trojice. **R.** Amen.

Stejným způsobem pak vlévá do vody křestní olej zároveň se svatým křížmem, přičemž říká:

Commíxtio chrísmatis sanctificatiónis, et ólei unctiόnis, et aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa **✠** tris, et Fí **✠** lii, et Spíritus **✠** Sancti. **R.** Amen.

Ať se posvěcující křížmo smísí s křestním olejem a křestní vodou rovněž ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. **R.** Amen.

Jsou-li přítomni křtěnci, uděluje se křest.

LITANIE KE VŠEM SVATÝM

Všichni poklekají ke zpěvu litaní ke všem svatým.

Kýri-e, e-lé-ison. **ii.** Christe, e-lé-ison. **ii.** Kýri-e, e-lé-ison. **ii.**

Christe, audi nos. **ii.** Christe, exáudi nos. **ii.**

Kriste, vyslyš nás. Kriste, uslyš nás.

Svatodušní vigilie

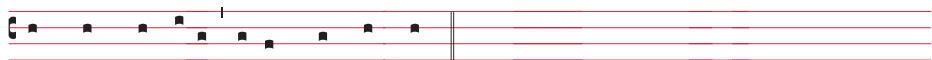
Pater de cælis, *De-us*, mi-se ré re no-bis.

Otče na nebi Bože, smiluj se nad námi.

Fili, Redémptor mundi, *Deus*, Synu, Vykupiteli světa, Bože,

Spíritus Sancte, *Deus*, Duchu Svatý, Bože,

Sancta Trínitas, unus *Deus*, Svatá Trojice, jediný Bože,

Sancta Ma-*rí*-a, ora pro no-bis.

Svatá Maria, oroduj za nás.

Sancta Dei *Génetrix*,

Svatá Boží Rodičko,

Sancta Virgo *vírgin*um,

Svatá Panno panen,

Sancte *Mícha*ël,

Svatý Michaeli,

Sancte *Gábri*ël,

Svatý Gabrieli,

Sancte *Rápha*ël,

Svatý Rafaeli,

Omnes sancti Angeli et Archán-
geli, oráte pro nobis.

Všichni svatí andělé
a archandělé, orodujte za nás.

Omnes sancti beatórum Spi-
rituum *órdines*,

Všichni svatí blahoslavených
duchů řádové,

Sancte Ioánnes Baptísta,

Svatý Jene Křtiteli,

Sancte *Ioseph*,

Svatý Josefe,

Omnes sancti Patriárchæ et
Prophétæ,

Všichni svatí patriarchové a pro-
roci,

Sancte *Petre*,

Svatý Petře,

Sancte *Paule*,

Svatý Pavle,

Sancte *Andréa*,

Svatý Ondřeji,

Omnes sancti Apóstoli et Evan-
gelístæ,

Všichni svatí apoštolové a evan-
gelisté,

Omnes sancti Discípuli *Dómini*,

Všichni svatí učedníci Páně,

Sancte *Stéphane*,

Svatý Štěpáne,

Sancte *Lauré*nti,

Svatý Vavřinče,

Sancte *Vincé*nti,

Svatý Vincenci,

Sancte *Wenceslave*,*

Svatý Václave,*

Sancte *Adalberte*,*

Svatý Vojtěše,*

Sancte Joáanne *Nepomucense*,*

Svatý Jene Nepomucký,*

Svatodušní vigilie

Omnes sancti <i>Mártyres</i> ,	Všichni svatí mučedníci,
Sancte <i>Silvéster</i> ,	Svatý Silvestře,
Sancte <i>Gregóri</i> ,	Svatý Řehoři,
Sancte <i>Augustíne</i> ,	Svatý Augustine,
Sancte <i>Nicoláe</i> ,*	Svatý Mikuláši,*
Sancti <i>Cyrile et Methodiæ</i> ,*	Svatí Cyrile a Metoději,*
Sancte <i>Joánnes Nepomuk Neumann</i> ,*	Svatý Jene Nepomuku Neumane,*
Omnes sancti <i>Pontífices et Confessóres</i> ,	Všichni svatí biskupové a vyznavači,
Omnes sancti <i>Doctóres</i> ,	Všichni svatí učitelé Církve,
Sancte <i>Antóni</i> ,	Svatý Antoníne,
Sancte <i>Benedícte</i> ,	Svatý Benedikte,
Sancte <i>Bernárde</i> ,*	Svatý Bernarde,*
Sancte <i>Domínice</i> ,	Svatý Dominiku,
Sancte <i>Francísce</i> ,	Svatý Františku,
Omnes sancti <i>Sacerdótes et Levítæ</i> ,	Všichni svatí kněží a jáhnové,
Omnes sancti <i>Mónachi et Eremítæ</i> ,	Všichni svatí mniši a poustevníci,
Sancta <i>María Magdaléna</i> ,	Svatá Maří Magdaleno,
Sancta <i>Agnes</i> ,	Svatá Anežko,
Sancta <i>Cæcília</i> ,	Svatá Cecilie,
Sancta <i>Agatha</i> ,	Svatá Agáto,
Sancta <i>Anastásia</i> ,	Svatá Anastazie,
Sancta <i>Ludmila</i> ,*	Svatá Ludmilo,*
Sancta <i>Agnes Bohemiæ</i> ,*	Svatá Anežko Česká,*
Sancta <i>Zdislava</i> ,*	Svatá Zdislavo,*
Sancta <i>Hedwiga</i> ,*	Svatá Hedviko,*
Omnes sanctæ <i>Virgines et Víduæ</i> ,	Všechny svaté panny a vdovy,
Omnes Sancti et Sanctæ <i>Dei</i> ,	Všichni svatí a světice Boží,
intercédite pro nobis.	přimlouvejte se za nás.

Propí-ti- us esto, parce no-bis, Dómine.
Buď nám milostiv, odpusť nám, Pane.

Svatodušní vigilie

Propí-ti- us esto, exáu-di nos Dómine.

Buď nám milostiv, vyslyš nás, Pane.

Ab om-ni ma-lo, lí- bera nos Dómine.

Ode všeho zlého, vysvobod' nás, Pane.

Ab omni peccáto, Od všeho hříchu,
libera nos Dómine. vysvobod' nás, Pane.

A morte perpétua, Od věčné smrti,
Per mystérium sanctæ incarnati- Skrze tajemství svého svatého
ónis tuæ, vtělení,
Per advéntum tuum, Skrze svůj příchod,
Per nativitátem tuam, Skrze své narození,
Per baptísmum et sanctum ieiú- Skrze svůj křest a svůj svatý
nium tuum, púst,
Per crucem et passióem tuam, Skrze svůj kříž a své umučení,
Per mortem et sepultúram Skrze svou smrt a svůj pohřeb,
tuam,
Per sanctam resurrecciónem Skrze své svaté vzkříšení,
tuam,
Per admirábilem ascensiónem Skrze své podivuhodné nane-
tuam, bevstoupení,
Per advéntum Spíritus Sancti Skrze příchod Utěšitele Ducha
Parácliti, Svatého,
In die iudícii, V den soudný,

Pe cca-tó- res, te ro-gámus audi nos.

My hříšní- ci, prosíme tě, vyslyš nás.

Ut nobis parcas, Abys bys nás ušetřil,
Ut Ecclésiam tuam sanctam Abys svou svatou Církev řídil
régere et conserváre dignéris, a zachoval,
Ut Domnum Apostólicum et Abys apoštolského náměst-

Svatodušní vigilie

omnes ecclesiásticos órdenes
in sancta religiõe conserváre
dignéris,

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ
humiliáre *dignéris,*

Ut régibus et princípibus
christiánis pacem et veram
concordiam donáre *dignéris,*

Ut nosmetipsos in tuo sancto ser-
vítio confortáre et conserváre
dignéris,

Ut ómnibus benefactoribus nos-
tris sempitérna bona *retríbuas,*

Ut fructus terræ dare et conser-
váre *dignéris,*

Ut ómnibus fidélibus defúntis
réquiem ætérrnam donáre
dignéris,

Ut nos exaudíre *dignéris,*
te rogámus audi nos.

ka a veškerý duchovní stav
milostivě udržoval ve svatém
náboženství,

Abys nepřátele Církve svaté
pokořil,

Abys uděлил křesťanským králům
a vládcům pokoj a pravou
svornost,

Abys nás ve své svaté službě
utvrdil a zachoval,

Abys všem našim dobrodincům
odplatil věčnými dobry,

Abys zemskou úrodu uděлил
a uchoval,

Abys všem věrným zemřelým
odpočinutí věčné uděлил,

Abys nás vyslyšel.

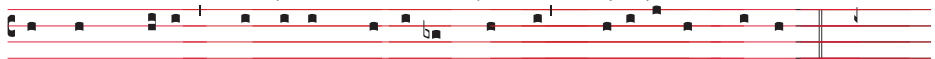
prosíme tě, vyslyš nás.

Agnus De-i, qui tollis *peccá-ta mundi,* par-ce *no-bis Dó-mine.*
Beránku Boží, který snímáš hříchy svě-ta, odpusť nám, Pane.

Agnus De-i, qui tollis *peccá-ta mundi,* exáu-*di nos Dó-mi-ne.*
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Pane.

Agnus De-i, qui tollis *peccáta mundi,* miseré-*re no-bis.*
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

Christe, audi nos. **Christe** ex-**áudi** nos.
Kriste, uslyš nás! **Kriste,** vyslyš nás.

MŠE SVATÁ

1. třída – barva červená

Statio: Bazilika svatého Jana v Lateráně

Introitus – vstupní antifona *Ez 36, 23.24 a 25-26*

CUM sanctificátus fuero in vobis, congregábo vos de univérsis terris: et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímíni ab ómnibus inquinaméntis vestris: et dabo vobis spíritum novum, allelúia, allelúia. **Ps. 33, 2** Benedícám Dóminum in omni témpore: semper laus

Až budu posvěcen mezi vámi, shromáždím vás ze všech zemí; a vylíji na vás čistou vodu a budete očištěni ode všech svých poskvrnění; a dám vám nového ducha, aleluja, aleluja. **Žalm 33, 2** Velebit budu Hospodina v každé době; vždy bude v mých ústech jeho chvála. **✠** Sláva Otcí.

Glória.

Oratio – vstupní modlitba

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, Sancti Spíritus illustratióne confirmet. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby lesk tvé jasnosti nad námi zazářil a světlo tvého světla posílilo osvětlením srdce těch, kteří skrze milost tvou jsou znovuzrozeni. Skrze našeho Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého.

Lectio – čtení *Skut 19, 1-8*

Lectio Actuum Apostolorum. In diébus illis: Factum est, cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus, peragrátis superiórius pártibus, veníret Ephesum et inveníret quosdam discípulos: dixítque ad eos: Si Spíritum Sanctum accepístis credéntes? At illi dixérunt ad eum: Sed neque, si Spíritus Sanctus est, audívimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizáti estis? Qui dixérunt: In

Čtení ze Skutků apoštolů. Za oněch dnů, kdy byl Apollos v Korintě, prošel Pavel horními kraji a přišel do Efesu. Tam našel některé učedníky a zeptal se jich: „Dostali jste Ducha svatého, když jste přijali víru?“ odpověděli mu: „Ale ani jsme neslyšeli, že je nějaký Duch svatý.“ Řekl pak: „Jak jste tedy byli pokřtěni?“ Oni pravili: „Křtem Janovým.“ Pavel je poučil: „Jan uděloval křest

Ioánnis baptísmate. Dixit autem Paulus: Ioánnes baptizávit baptísmo pæniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est in Iesum. His audítis, baptizáti sunt in nómine Dómini Iesu. Et cum imposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos, et loquebántur linguis, et prophetábant. Erant autem omnes viri fere duódecim. Introgréssus autem synagógam, cum fidúcia loquebátur per tres menses, dísputans et suádens de regno Dei.

Aleluja

Allelúia. *℟ Ps. 106, 1* Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia eius.

Tractus *Žalm 116, 1-2*

Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli. *℟* Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: et véritas Dómini manet in ætérnum.

Evangelium *Jan 14, 15-21*

+ **S**equéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem. In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem

k obráčení a říkal lidu, aby uvěřili v toho, který přijde po něm, to je v Ježíše.“ Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jménu Pána Ježíše. Pavel na ně vložil ruce, a sestoupil na ně Duch svatý, takže mluvili neznámými jazyky a pod vlivem vnuknutí. Těch mužů bylo celkem asi dvanáct. Potom šel do synagógy a po tři měsíce směle vystupoval a přesvědčivě kázal o Božím království.

Aleluja. *℟ Žalm 106, 1* Chvalte Hospodina, neboť je dobrý, neboť na věky trvá jeho milosrdenství.

Chvalte Hospodina, všechny národy, chvalte ho, všichni lidé. *℟* Neboť je posíleno nad námi jeho milosrdenství; a pravda Páně zůstává na věky.

Pokračování sv. Evangelia podle Jana. Za onoho času řekl Ježíš svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže při-

Svatodušní vigilie

mundus non potest accipere, quia non videt eum nec scit eum. Vos autem cognoscetis eum: quia apud vos manebit et in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum: et mundus me iam non videt. Vos autem videtis me, quia ego vivo, et vos vivetis. In illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandata mea et servat ea: ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur a Patre meo: et ego diligam eum, et manifestabo ei meipsum.

jmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky. Zase k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už neuvidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

Offertorium – antifona k obětování *Žalm 103, 30-31*

Emitte Spiritum tuum, et creabuntur, et renovabis faciem terrae: sit gloria Domini in saecula, alleluia.

Sešli svého Ducha, a budou stvořeni a obnovíš tvář země. Sláva Páně budiž na věky, aleluja.

Secreta – tichá modlitba nad obětními dary

Múnere, quaesumus, Domine, oblata sanctifica: et corda nostra Sancti Spiritus illustratione emunda. Per Dominum... in unitate eiusdem Spiritus Sancti.

Obětované dary, prosíme, Pane, posvět a srdce naše osvícením Ducha Svatého očisti. Skrze našeho Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého.

Preface o Duchu svatém

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens aeternus Deus, per Christum, Dominum nostrum. Qui, ascendens super omnes caelos

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky, skrze Krista, našeho Pána. On, když vystoupil nade všechna nebesa a usedl po tvé pra-

Svatodušní vigilie

sedénsque ad dexteram tuam, promíssum Spíritum Sanctum hodiérna die in filios adoptiõnis effúdit. Quaprõpter profúsis gáudiis totus in orbe terrárum mundus exsúltat. Sed et supérnæ Virtútes atque angélicæ Potestátes hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicétes: **Sanctus...**

vici, dnešního dne vylil zaslíbeného Ducha Svatého na ty, které přijal za své děti. Proto celý svět jásá a překypuje radosti. Ale i nadzemské síly a andělské mocnosti pějí chvalozpěv tvé slávy a bez ustání volají: **Svatý...**

Modlitby Communicátes a Hanc ígitur z **Letnic**.

Communio – antifona k přijímání *Jan 7, 37-39*

Ultimo festivitátis die dicébat Iesus: Qui in me credit, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ: hoc autem dixit de Spírítu, quem acceptúri erant credétes in eum, allelúia, allelúia.

V poslední den slavnosti Ježíš pravil: Kdo ve mne věří, proudy vody živé poplynou z jeho útroh. To pak řekl o Duchu, kterého měli přijmout věřící v něho, aleluja, aleluja.

Postcommunio – modlitba po přijímání

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúσιο: et sui roris íntima aspersione fecúndet. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

Vlití Ducha Svatého, Pane, nechť očistí naše srdce a nejnaternějším skropením své rosy zúrodní. Skrze našeho Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého.